

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лишь франковані.

Рукописи
звертають ся лишь на
окреме жадане і за зло-
женем оплати поштової.

Реклямації
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата

у Львові в агенції
дневників пасаж Гаво-
мана ч. 9 і в д. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Цісарський патент. — *Справи парламентарні.* — *Торговельні переговори.* — *Справа Польного.* — *Німецьке правительство супротив обсадження гнізньсько-познанської епархії.* — *Вісти з Англи.*

Wiener Ztg. оповіщує слідувачий цісарський патент, розв'язуючий палату послів: Арт. I. „Ми, Франц Йосиф I. оповіщуємо, що палата послів Ради державної розв'язує ся. Арт. II. Загальні нові вибори до Палати послів належить зарядити і перевести“. Далше оповіщує Wiener Ztg. санкціоноване виборчих законів.

Палата панів відбула вчора по полудні послідне засідане. Принято всі предложеня, полагоджені посольською палатою, між иншими також закон о конгруй. Відкинено лише закон автомобілевий, мимо того що промавляли за ним міністер судівництва др. Кляйн і президент трибуналу державного др. Унгер. По пращальних промовах закрав председатель сесию трикратним окликом в честь Цісаря.

Вчорашна пополуднева віденьська праса помістила обширні політичні статі, займаючі ся виборчою відозвою німецького народного сторон-

ництва. Відозва та, як звістно, жадає утвореня одноцільного німецького сторонництва, опертого на вільнодумних засадах. Часописи доказують, що лише таке німецьке сторонництво, велике і одноцільне, буде в силі забезпечити Німцям відповідний вплив на справи державні. — Вчора перед полуднем відбув п. Президент міністрів бар. Бек конференцію з послами чеськими і заявив їм, що правительство поручить скликати чеський сойм на час від половини лютого до 23 марта, а відтак на три тиждні від 10 вересня. — Вчора по полудні відбула ся нарада міністрів. — Вчора відбуло ся послідне засідане консервативної шляхти чеської, на котрім гр. Сильва Тарука виголосив пращальну бесіду. Обговорив дотеперішне становище і діяльність сторонництва, відтак заявив, що мимо зміни відносин також і на будуче буде оно працювало для добра краю. Вправді — говорив — ми перестерігали перед тими новими відносинами і їх наслідками, однако тепер стоїмо супротив довершеної події і без огірчення і з доброю волею входимо в ті відносини з бажанем, аби наші побоюваня показали ся пустими.

Вчора перед полуднем приймив п. Міністер заграничних справ перший раз нового сербского посла у Відні др. Симича. Др. Симич підчас конференції з п. Міністром заграничних справ висказав бажане, аби піднято на

ново переговори о торговельний договір з Австро-Угорщиною і Сербією на підставі послідної сербської ноти. Однако імовірно австро-угорський кабінет відповість на то жадане відмовно, бо предкладані Сербією услівя для Австро-Угорщини некористні. Австро-Угорщина розпичне імовірно переговори передусім з Румунією і Болгарією і в тій цілі збере ся в найблизших днях у Відні митово-торговельна конференція, котра вигоготовить програму для переговорів з тими обома державами.

Польоній в своїм донесеню до прокураториї против посла Ленделя підносить закид клевети в шістьох случаях і нарушеня листової тайни. Клевети Ленделя — як пише Польоній — мають то особливе знамя, що він повторив закиди Гальмоша, помимо того, що той відкликав їх яко неоправдані. Своїми клеветами Лендель понизив визначного достойника державного і порушив честь народу супротив краю і заграниці. Лише у нас на Угорщині — пише Польоній — єсть можливе, що такі плоди праси мають нокун. Тому рабункови чести, загрожуючому цілому поколіню моральним знищенем і тому тероризмови виповідаю отсим війну. Нехай совість співгорожан відповість на питање, чи можлива річ і чи дозволена — підносити такі погані клевети. Вкінци вичисляє Польоній поодинокі закиди.

2)

Дідьча машина.

З німецького — А. О. Клявсманна.

(Дальше).

Коли я сходив із сцени і трохи темним коритарем поза дуже простими урядженнями сцени ішов до мужескої гардероби, стрітив я панну Льоню. Она мала на собі хорошенький костюм і хотіла якраз виходити на сцену. Она була в своїй білій кучерявій перуці і в тім костюмі така красенька, що я під впливом мого тріумфу на сцені і шампава допустив ся негідного нападу на ню в той спосіб, що я її обняв і поцілував. За то дістав я досить сильно в лице, а то мене так змішало, що я не знаючи що говорю, вимовив отсі слова: Вибачте, моя панночко, то стало ся через ошибку, я вас мав за когось иншого!

Відтак забіг я до мужескої гардероби і на щасте побув тут досить довгий час сам один і міг охолонуті зі своєї поразки.

Мимо того, що я звинив ся і панна Льоня могла припускати, що той напад не був на ню обчислений, она від того дня не хотіла зовсім мене знати. Я зразу побоював ся, ба ні, сподівав ся, що она пожалує ся перед своєю матірю, а тотя скаже батькови, щоби потягнув мене до одвічальности. Тоді був би я попросту засватав. Але она покарала мене в найпоганійший спосіб, який лиш може чоловіка стрітити, а то такою погордою, на яку годі знайти назви.

Тепер же сиділа передомною, ледви на метер віддалена від мене, а все-таки для неї не було мене на світі! Положене, в яким я находив ся, було — —

Нараз самоїзд рушив і пігнав як шалений. Я вчув лиш голосний крик Льоні а рівночасно почав ві страху кричати й Вернебург, котрий якраз вийшов був із шлясарні зі своїм проклятим патентованим ключем від шруб в руці. На щасте улица була простісенька; бо инакше не знаю, що було би стало ся.

Панна Льоня, видко, з нудьги зачала була щось крутити коло механізму і дідьча машина почала гнати.

Тепер треба було щось робити. Я скочив на передне сиджінє, бухнув коло побайдлої як стіна молодої дами і захопив за керму. На щасте придивив ся я був вже Вернебургови на стілько, що знав, як покрутити єсісно поставленим колесом, щоби можна кермувати самоїздом. Я ще добачив і то, що скоро захопив за то колесо мав дідьчу машину бодай на стілько в своїх руках, що она бігла туди, куди я хотів, але скорість, з якою ми гнали, не змішала ся, бо я не мав ні найменшого понятя о тім, як спинити віз. А я був би то так радо зробив, бо насамперед скорість, з якою ми їхали, застрашувала мене, а відтак було то дуже нетактовно лишити нашого приятеля Вернебурга серед дороги і ніби втечи з панною Льонєю. Сей новий злочин був би преці ще гірший супротив неї, як той перший, якого я допустив ся.

Але до чого має така чортяча машина пять або шість підойм, за котрі можна тягну-

ти, тиснути на них, підносити або сувати ними? Я держав лівою рукою колесо від керми а правою пробовав всі підойми; тиснув на них, тягнув, сінав за них. Відтак нараз, щось страшно лиснуло, я вчув, як щось зломало ся і як зелізо забрентіло, самоїзд підскочив як кінь, котрого іздець потисне острогами і пігнав як стріла, що лиш завистало по нім. Я здогадав ся, що стало ся: я зіснував механізм, котрим можна було мотор відставити і тепер були ми здані на ласку і неласку тої дідьчої машини.

— Станьтеж вже раз! — крикнула панна Льоня, як здавало ся, дуже розгнівана.

Я відповів: Моя пані, я робив щось міг, але мені здає ся, що щось поцсувало ся в механізмі до відставлюваня мотора і віз стане аж тоді, коли вся бензина вигорить.

— Чей же не будемо їхати аж на кінець світа! Бійтеж ся Бога, то не може бути! Я вискочу! — крикнула панна Льоня і лагодила ся вже скакати із самоїзду, що гнав як шалений, при чім була би собі і карк і ноги зломала.

— Не рушайте ся, бо пропадете! — крикнув я. — Що ж може стати ся? Я буду старати ся так кермувати машиною, щоби ми не виїхали на щось або не перевернули ся. Сила, що жене возом чей раз скінчить ся.

На то панна Льоня зробила так, як роблять звичайно молоді дами в таких хвилях: виймила хусточку і зачала плакати. Я то лиш не хотючи добачив, бо мав досить до роботи з тою дідьчою машиною. Самоїзд мав чомусь велику охоту загнати ся в рів при дорозі і мені

Півурядова пруска Neue Pol. Corr. доносить, що пруске правительство хоче справу обсади архієпископської посади познаньско-гнізненської єпархії розв'язати в спосіб, якого ніхто не надіяв ся. Іменно правительство наміряє не затвердити нікого з представлених ему капітулами: познаньскою і гнізненською кандидатами на архієпископство. Ті дві єпархії, сполучені доперва в 1821 році, правительством наміряє знов розділити на два самостійні єпископства: познаньське і гнізненське. В познаньській єпархії є 528 священників і 929.000 душ; гнізненська єпархія має 254 священників і 433.187 душ. Та єпархія єсть отже о половину менша ніж познаньська. Поділом на дві єпархії правительством ослабило би також вплив познаньського архієпископа. Згадана кореспонденція доносить також, немов би на проект поділу єпархії годив ся також Ватикан, котрий в справі страйку школярів цілком стоїть по стороні пруского правительства. Ватикан також не уважає ні одного з предложених капітулами кандидата за відповідного на архієпископа, бо доси не зроблено нічого, щоби привернути спокій. Протинно, духовенство лише утверджує населені в опорі. Ватикан хоче завести спокій, щоби зробити прислугу цесареві.

Бувший міністер для Ірландії Брайс, котрий має обняти політичне становище в Вашингтоні, працюючи з Англією, виголобив дві політичні промови, в котрих порушив справу Ірландії і справу реформи англійської палати лордів. Про ірландську справу Брайс сказав, що она знаходиться тепер на добрім шляху. Ірландії повинні довіряти ліберальному правительству, котре щиро хоче поліпшити становище Ірландії. Однак ірландське питання ще не порішене. Для сего треба, щоби Ірландії дано широку автономію. Суть законні акти, які самі по собі зовсім справедливі, а викликають

лиш з великим трудом удало ся недопустити до того.

Тепер доїжджали ми до якогось села. Я трубив як божевільний, щоби остерігати все, що живе, але за малу хвилю роздало ся страшне квичанє, писк і крик всілякими голосами так, що мені від того аж мороз пішов по тілі. Самоїзд підскочив трохи в гору і наперед, нахилив ся на хвилю на бік а відтак гнав дальше.

— Війте ся Бога, ми когось переїхали! — верещала панна Ляоня а я був щасливий, що міг зі спокійною міною сказати: Ні, моя пані, то була лиш свиня!

Хоч і як ми борзо їхали, а все-таки чули ми поза собою крик, лайку та накликуваня, а коли я на маленьку хвилину обернувся, то побачив навіть якогось жандарма, що гнав ся на коні за нами. Але що міг вдіяти жандарм против нашого самоїзда! Ми їхали з якоюсь надземскою шкоростю, так бодай мені здавало ся.

Тепер були ми знову на гостинці і як би не туман пороку, що нас закривав і сипав ся нам за шию, в очі і в ніс, то я би був навіть сьміяв ся з того, що ми так летимо.

Небавком доїжджали ми вже до Шмідефельду і я трубив заодно, остерігаючи людей, але осягнув тим лиш то, що всі жителі, мужичина, жінки, діти і пси та коти повибігали на улицу. Серед загального крику перецудження перелітали ми через Шмідефельд.

— Станьтеж раз! Станьте! — кричала панна Ляоня, але ми з незменшеною шкоростю переїхали попри дім де мешкали вуйко і вуйна моєї маленької товаришки подорожні. Я видів, як з розпуки витягнули ся у воздух дві руки, очевидно вуйни панни Ляоні, що пізнала була сестринку свого мужа в переїзді. Відтак кинуло два рази самоїздом, щось нараз заверещало і жертвою нашої їзди стали ся один пес і одна коза.

Дальше їхали ми вже рівниною. Я був би не знати що дав за то, щоби тут показала

невдоволенє через те, що походять від влади, яка не відповідає перед ірландським народом. Се зло може бути усунене тільки тоді, коли ірландське правительство відповідати буде перед громадянством краю. Про палату лордів сказав Брайс, що она єсть застарілим пережитком феодального ладу середних віків, аномалією в демократичній, загалом державній системі. Трудно придумати верхню палату, яка не викликала би закидів, але всяка инша палата буде гірша від теперішньої палати лордів. Треба, щоби зреформована нова палата відповідала двом домаганням: 1) щоби мала в собі виборний елемент і представляла всі партії, 2) щоби не була рівноправна з палатою громад. Коли конституційний вузол — закінчив Брайс свою промову — не буде розв'язаний тепер, то одісля буде порішений в дорозі революцій.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 30-го січня 1907

— **Браєва Рада шкільна** висловила Савині Яворовській, учит. 6-кл. шк. жі. в Надвірній, при нагоді перенесеня її на власну просьбу в сталій стан супочнику, повне признає за пильну і успішну працю в учительській зваці; — затвердила вибір: Йос. Словинського, директора гімназії в Яслі, на заступника председателя окр. ради шкільної в Яслі, а Івана Клаского на відпоручника міської ради до окр. ради шк. в Коломиї; — іменувала о. Мих. Васцяка і о. Кар. Фалинького засг. катехитів рим.-кат. релігії в У. гімна. у Львові, Альфр. Уейського суплентом в гімна. в Стрию; — перенесла Йосифа Сучня суплента в гімна. в Яслі до гімна. в Золочеві; — іменувала в народних школах: Марию Шмериковську учит. 6-кл. жі. школи в Сятині, Нак. Кобринна, управителем, Бен. Флешара, Людв. Крогильського і Ферд. Рожка учит. 4-кл. муж. школи

ся десь якась гора, на котру мусів би був їхати наш самоїзд, бо тоді був би стратив частє своєї сьли. Але гори не було нігде видко; всюди лиш рівнина така гладка як стіл.

Ми переїхали через найблизше село без всякої шкоди для людей і звірят, але місцеві жителі були вже повідомлені о нашій їзді — мабуть телеграфічно — бо на улицах стояло множество людей, але всі тиесули ся обачно попід хати; лиш деякі зухвалі хлописка кидали під наш самоїзд великі друпки. Одия з тих чемних друпків свиснув так близько попри голову моєї товаришки і мою, що ми лиш енергічним відверненням голови уйшли тяжкої пригоди.

Ми опинили ся знову на гостинці і доїжджали тепер до залізниці а я знав, що мусимо через ню переїжджати. Аж ось надїхав і довжезаний поїзд особовий. В мені відозвало ся то приятне чувство, що зїдемо ся з поїздом особовим рівночасно в тім місці, де гостинець переходить через шлях залізниці. Коли тоді наш самоїзд розломить заставку а стрітить нас особенне нещастя, то поїзд залізничний вхопить нас і роздушить. Тота гадка так мене перецудила, що я пустив з лівої руки колесо кермове а вхопив цю праву руку панни Ляоні, мов би хотів її охоронити, але молода дьма кинула мою рукою так, як би она була затроєна.

Але ми мали щастє. Поїзд особовий переїхав все-таки скорійше через роздорожє а ми надїхали в хвили, коли будник відмикав друпку заставку. О волос а ми були би єго переїхали і він страшенно лаяв ся поза нами.

Тепер показало ся знов якась село перед нами. Нараз забрєло щось і затріщало якось несамовито в руковий приладі самоїзду, він на хвилю спинив ся але відтак розпочав знов шалену їзду. Той брєнкїт і тріщанє повторило ся знову і наша машина станула нарешті саме посеред села.

(Конець буде).

ім. Чацького в Ярославі, Олекс. Коха управителем 4-кл. муж. школи в Н. Санчи, Іванну Ржаску управителею 4-кл. жі. школи в П. Санчи, Романа Орїховського учит. 4-кл. шк. в Лявчині; управителями 2 кл. шкіл: Меч. Данка в Порембі сьвятківській, Йос. Гавелка в Волі радловській, Ів. Ясниковського в Бурканові, Мих. Кульчицького в Грушці; учительками 2-кл. шкіл: Констант. Соболюску в Великополи, Вяч. Давдзіцівну в Цмолясі, Вал. Цаниківну в Дубні і Анну Цурхлянку в Суфчині; учителями(-льками) 1-кл. шкіл: Анну Товарницьку в Глубокій к. Голоскова, Яр. Гжицького в Пазавизові, Меч. Сковрона в Витановичах, Льва Карвовського в Рашивітвях, Дмитра Вереса в Парищах, Тадея Омищука в Рафайловій, Альбонія Чурицу в Кобільнику, Фр. Морона в Підгородю, Мар. Бергелівну в Фалковичах і Стан. Лиса в Прилуку.

— **Оповіденє.** На основі розпорядженя ц. к. Міністерства торговлі з дня 22 грудня 1906 р. ч. 22.080/906 входить в житє сїдуюча зміна що до блякетів до надаваня телеграм: При надаваню приватних телеграм, як також платних державних телеграм, можна уживати блякетів споряджених яко платі почтові значки вартюєні. Виїмку становлять приватні як також державні платні телеграми виставлені на урядових блякетах. призначених до відповіди на заплачену в гори падавнем телеграму. Телеграми виставлені на інших блякетах або на звичайнім папері належать наліжити на платні блякети. Блякети нові в цїні по 2 сєт. будуть видаватися у довільній сїлькості, аніж блякети на телеграми кредитуєні за кавцією буде можна набути в бляках о 100 листках по цїні 7 корон. Блякети ті можна набувати у всіх продажах почтових значків і в залізничних станциях телеграфічних, котрі приймають телеграми. Зисовані блякети телеграфічні можна вимінити на нові в той сам спосіб як інші почтові значки. Належність за блякети на телеграми надані телефоном через абонента телефонної стациї, почислять ся в удловім рахунку абонента. Аж до виданя наведених вище блякетів, можна до надаваня приватних телеграм або платних державних телеграм уживати дотеперішних блякетів заосмотривши їх маркою поштовою за два сєтики. Так само належить поступити при телеграмах кредитованих за кавцією, надаваних на дотеперішних блякетах. Цїлі бляки телеграфічних блякетів (містячих 50 штук блякетів) як також бляки по 30 сєтиків, находячі ся в руках інтересантів, можна аж до 31 січня 1907 р. вимінити в ц. к. уридах почтових і телеграфічних на інші почтові значки тої самої вартюєні.

— **Зисенє латурп у Франції.** З Парижа доносять, що міністер просвіти Бріля звіє у французьких середних школах іспит зрілости. Найзнаменитіші французькі педагогі повитали єю реформу симпатично. Тепер ведеє лиш дискусія над тим, чи укїнченим ученикам середних шкіл виставляти сертифікат відбутих студий, чи ученик має опустити школу без ніяких формальностей.

— **Дрібні вісти.** В наслідок замечаний сїтгових здержано загальний рух поїздів на шляху Стрий-Лавочне з днем 29-го с. м. мабуть лиш на один день. — В Загірю люгила ся в неділю дня 27 с. м. велика туга з блискавками і громами. — Вчєра рано задержано на ул. Хорущина 7-літнє жидівську дівчинку, котра говорила по руски і уміла лиш тільки сказати, що називає ся Рїєка і прийїхала з Тернопоя, де мешкала у якоїсь жівки, котрої не може відшукати. Магір дівчинку має називати ся Файга і служити у когось у Львові. Дівчинку віддано до комісаряту. — В справі звісних авантур на університеті аренговано вчєра Александра Левицького, студента прав з П. року, зі Стрия. Єго переселухано в поліції і відставлено до суду. Аренгований Дїдуник має бути російським підданім і називати ся Крат. — „Рада“ доносить з Уманя, що Ол. Левицький дістав дозвіл відкрити українську гімназію. Д. Левицький був давнїше народним учителем, потім інспектором народних шкіл на Кубані і директором жіночої гімназії в Житомирі. — В Глинську, жовківського повіта, жандарм арештував минулого вторника селянина за якусь дрібну провинку і ескортував єго до суду в Жовкві. В полі, де мороз виносив 35 степенів, жандарм та арештований замерзли і аж на другий день знайдено два трупи. — На польованю під Львовом прострїлив собі руку п. Ю. Ністенберг, концептовий практиквнт намістництва, в наслідок того, що обходив ся неосторожно з рушницею. —

Мариянна Смочинська, магіюючи біле, підложила руку під валок в хвили, коли її помічниця посушила маглем. Внаслідок того маголь зломив тітруку.

— **3 Русового тов-а педагогічного.** Шкільний піврік в нашій 5-кл. школі женьській відім. Т. Шевченка, що має право публичности ще від р. 1903 і в нашій женьській семінарії учительській (сего року вже повній) кінчить ся в середу дня 30 січня розданем піврічних звідоцтв о 11 годині перед полуднем. В школі відліковий маємо сего року учинців 156, в семінарії 105. Могло би бути й далеко більше, та на жаль будинок на школи вже тепер за тісної. В нашій школі відбувають ся також лекції рускої мови для учениць польських шкіл і оден відділ школи авальфаетів. — Хто з Вл. Земляків і Землячок хоче набути скрипт довжний на суму 100 К на будову нашої великої бурси, зволить ласкаво зголоситись о прислане ему друкованої „Заяви“, в котрій виповнити треба, як високі рати місячні сторона платити обовязуєть — рати можуть бути довільні! — а хто хоче відразу скрипт довжний дістати, зволить прислати повну суму 100 К, по чім ему сейчас скрипт довжний буде висланий. Сплати рагальні улекшує собі сторона уживанем для сеї ціли наших чеків, які кождому разом з „Заявою“ буде висилати ся. З вдячностію оновіщуємо, що гарний початок зробив оди наш Досгойний Земляк-патриот, набувши для себе і для своєї сволчки два скрипти довжні (ч. 1 і ч. 2) за готівку 200 К. Крім сего маємо вже підписаних вісім „заяв“, на рагальні сплати. Дорогі Земляки і Землячки! Маємо на цілу галицку Русь ще лише 990 скриптів довжних! Розберім всі ті „заяви“ аглядно скрипти довжні в протягу одного місяца, а бурса, що вже зачала будуватись, буде готова до осени. Рати місячні довільні; можна чеками посилати навіть лише по 1 К! Так ратуєть ся навіть далеко багатші від нас Чехи: кождий з окрема дає небогато, але зате там дають всі! Заходить до нашої канцелярії оден Чех, представитель одної праскої накладні і раз каже нам таке: До вашого товариства педагогічного певно всі належать, правда, бо у нас до такого товариства мусять всі належати! А з якою енергією і притиском сказав він се слово: мусять! Так і виділо, що як би який Чех не хотів належати, то всі Чехи его вкляли би. Дивлячись на сего зевзатого Чеха, мусить собі кождий погадати, що такий жарід недарно такі великавські постули робить у своім культурнім розвоі. — З вдоволенем підносимо, що читальні чимраз більше зголошуют ся до нас (Сикстуска 47) по книжочки — Виділ.

— **3 Надвірнянщини** пишуть нам: В нашій глухій закутині, в Зеленій, повіта надвірнянського до недавного часу сумні були відносини. Церков була стара, тісна, чорна обдерта тай мало хто до неї ходив. За тоє по корчах сиділо ціле село, а цяньство пожерло третину господарских ґрунтів — 24 пар жило в дикім подружжю а неморальність була в селі велика. Від коли однак у нас став парохом Веч. о. Александер Решетлович, настали великі зміни. За приводом нашого пароха під впливом его прехороших наук і запопадливости розширено церковцю нашу і помальовано — визолочено іконостас, справлено ризи церковні, цимборію і пр., так, що тепер аж мило до церкви прийти, і дійсно, жарід так до церкви горнесь, що в ній аж не може помістити ся. Внаслідок того наш о. парох побудовав коло церкви каплицю, відповідно уряджену, в котрій літо в погідні дні неділь і свят відправляєть богослужбене а люди на дворі стоять. Дальше побудовано хату і прочі будинки парохіяльні, каплицю богослужбну коло хати, огорожено цвинтарі а все тоє без жадного тягару для людей.

В першім році свого прибуття звінчав о. парох 18 пар живучих на віру і взагалі тепер нема в селі так великих неморальностей і цяньства, бо навіть декотрі найбільші паявці горівку залишили. Весіля всі відбувають ся у нас в однім дни, а всі моло і перед вінчанем без виїмки вступають до Братства тверезости. Тоже много причинив ся наш о. парох до основаня двох нових шкіл в Рафайлові і Зелениці — і заложив у нас читальню „Про-світи“ та касу Рафайзена.

Найкрасшим ділом і заслугою нашого отця пароха як також начальника громади, Василя Головчука, котрий у всіх змаганях тогож був помічний, єсть се, що з великим трудом і борою з противниками за его приводом громада закупила напротив помешканя пароха хорошу реальність, складаючу ся з великого будинку і трох моргів найлучшого города, котру призначаєть для Сестер Службениць, і ухвалила на їх удержане повадто 400 кор. річно. Узнаючи ті всі заслуги і ревну працю та пожертвоване нашого отця пароха Гада громадска на засіданю дня 27. січня 1907 ухвалила зложити ему прилюдну подяку і просити, щоби вибачав темноту і упір декотрих одиниць, котрі волять старий нелад і ддятого роблять нераз перепони так благородним змаганям нашого отця пароха. — *Н. К.—Н. П.*

— **Вулкан на Волини.** Польска часопись, виходяча в Києві Dzienn. Kij. подає з Волині сензацийну звістку. Після згаданой газети мав недалеко Почаєва під селом Комарин, що лежить над рікою Іквою і віддалене від Залозель на яких 3 милі в північно-західнім напрямі, утворити ся вулкан. На площі о промірі кількох сяжнів земля поволі почала підносити ся, а горяча пара і дим стоїли грубу верству сїгу на тім виростаючім горбі. Нині має сей горб мати вже три сяжні висоти. В горбі потворили ся шпари, через котрі беззастанно бухає дим і пара. Люди зі страхом споглядають на чудо природи і пребовали вбивати в стіжок довгі деревляні жердки. По витягненю кінці жердок були опалені. Пару можна би ще пояснити собі тим, що під землею утворило ся жерело горячої води; але годі збагнути, звідки бере ся дим і жар у внутрі того вульканичного стіжка, стоячого далеко від вульканичних центрів. Не знати згш, чи донесенє се єсть правдиве і се іменно найважнійше. Нема здаєть сумніву, що коли би щось подібного проявило ся близько Почаєва і недалеко нашої границі, то о тім донесли би вже давно не лиш оди „Dzienn. Kij.“, але й многи інші газети та й усю перейшла би звістка о тім за кордон до нас.

— **Фарба замість какао.** Серафима Гладюкова, мамка у майстра коминярского п. Леске при ул. св. Тереса варила собі какао. Миявшої ночі взяла Коробку з какао не знаючи, що там знаходить ся фарба до підлога розтерта на порошок. Она зварила ту фарбу і злила а небавком по тім дістала страшних болів. Коли всякі домашні ліки не помагали нічого, завізяно стацію ратункову, котра виполокала їй жолудок і відставила до шпиталю.

— **Самубийство.** Вчера рано о 9 годині зачув жовнір, переходячий головною алею в Стрийскім парку вистріл з револьвера а коли прибіг на місце, звідки поїс ся вистріл, застав там сидячого на лавці молодого мужчину без знаку життя, а на котрого голові з боку видніла ся мала кровава пляма. Мужчина той миг мати літ около 25 а при нім знайдено срібний годинник, 10 кор. 80 сот. і картку, на котрій було олівцем написано: „Кінчу бо не хочу поволі конати на сухоті“. Лев Ляшкевич, Пекарека ч. 9. Був то член редакції „Słowa Polsk-ogo“.

Т е л е г р а м и.

Буданеит 30 січня. Міністер справедливости Польовій вручив нині презесови кабінету Векерльови на писемі проєбу о димісію.

Петербург 30 січня. (П. А.) З дешеч, які тут насіли в днях від 25 28 січня о ході виборів мужів довіря селян, робітників і малої посілости земскої, показує ся такий вислід: Вибраних мужів довіря єсть вже 4982, а з тих 1761 єсть монархістів, 1951 умірних, 65 конституційних демократів (кадетів). З помежи 2312 мужів довіря з малої посілости земскої єсть 1036 сьязчеників. Підчас виборів порядку нігде ненарушено.

Петербург 30 січня. Гурка усунено фактично від урядованя. Грамоти з відділу земского підписує за него товариш міністра справ внутрішних Крижановский.

Загреб 30 січня. В хорватскім соїмі тревала вчера обструкция дальше. Бан Пеячевич виїхав по полудни до Будапешту.

Загреб 30 січня. Оногдашнє обструкційне засіданє хорватского соїму тревало до 3 години рано. Вчерашнє засіданє розпочало ся о 12 год. в полудне.

Білград 30 січня. Після інформації з кругів двірских о вибуху в помешканю наслідника престола мпнувшої суботи вечером, настав вибух внаслідок того, що коли наслідник престола переходив із своєї робітні в супроводі ординарсового офіцира до столової комнати, кинув недогарок папіроса близько скринки з мисливским порохом. Ледви увійшли оба до столової як настав так сильний вибух, що висадив подвійні двері і рами вікон та знищив умебльованє.

Ст. Йоган 30 січня. О катастрофі в кспальни доносять ще: Експлозия наступила так скоро, що пісая ореченя фахових знатоків, робітники мусіли сейчас згинуті. Відділи ратункові із всіх копалень округа насіла надзвичайними поїздами і приступили до акції ратункової. Доси видобуто 77 трунів, так страшно роздертих, що трудно їх розпізнати. Крім того видобуто 25 ранених. Число убитих і тих, котрих бракує, подають на 158. Доси надіслано 30.000 марок для родин по жертвах.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збірки у Львові** дня 29 січня: Ціна в коронах за 50 кильо у Львові. — Шпелія 7·65 до 7·80; жито 5·80 до 6·—; овес 7·10 до 7·40; ячмінь пашний 6·20 до 6·60; ячмінь броварний 6·50 до 7·40; ріпак — до —; льнянка — до —; горох до вереня 8·50 до 9·50; вика 6·— до 6·22; боби 5·90 до 6·—; гречка — до —; кукурудза стара — до —; хміль за 50 кильо — до —; конюшина червона 50 — до 65 —; конюшина біла 25 — до 40 —; конюшина шведська 60 — до 75 —; тимофка 24 — до 30 —.

НАДІСЛАНЕ.

Антін Хойнацкий

книгар, Львів, ул. Арсенальска ч. 6. (побіч костела ОО. Домініканія)

приймає всякі замовленя на книжки, ноты образи, часописи і анонси за попереднім надісланем належності або й за посліплатою.

Прощу прислати **3 М 50 с.** а вишлемо Вам

1. Житє святих — справленє.
2. Добрянського Обясненіє служби Божої.
3. Справа в селі Клякотині.
4. Сьпіванник церковний під ноты.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ці книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній Хойнацкий, книгар
Львів, ул. Арсенальска ч. 6.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

О Г О Л О Ш Е Н Я.

XXXXXXXXXXXX

Сьвіжий Мід

десеровий кураційний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

XXXXXXXXXXXX

Інсерати

приймає

Агенція

дневників

Ст. Соколовского
Львів, П а с а ж
Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всі залізниці
краєві і заграничні
продає

Агенція залізниць держ. Ст.
Соколовского,
Львів, П а с а ж Гавсмана ч. 9.

Головна Агенція дневників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошення виключно лиш ся агенція.